

Arrest

nr. 137 054 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2014 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. BLOMME en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt inzake de heer M.K. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine en afkomstig uit Baku. Op 15/09/2008 vroeg u samen met uw vrouw K.(...)S.(...) (O.V. X) voor de eerste maal asiel aan in België. Op 09/12/2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep bij de RVV werd op 28/05/2009 verworpen. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 13/02/2013 samen met uw vrouw voor de tweede maal asiel aan in België. U legde toen twee nieuwe documenten voor om uw aanvraag te ondersteunen. Een attest dd. 26/06/2012 van de ondervoorzitter van Musavat waarin wordt bevestigd dat u deelnam

aan het sociale en politieke proces in Azerbeidzjan, dat u sinds 1988 politiek actief bent en sinds 2003 lid bent van Musavat, dat u tijdens de verkiezingen van 2003 actief heeft deelgenomen aan de campagnes van de partij, en dat u problemen kende met de politie en de autoriteiten wegens uw politieke activiteiten. Een brief dd. 08/04/2009 van een lokale voorzitter van uw partij gericht aan uw advocaat waarin wordt bevestigd dat u sinds 06/05/2003 lid bent van Musavat, dat u hierdoor meerdere malen werd opgepakt door de politie, dat uw zwangere vrouw vanwege intimidatie door de politie haar kind verloor, en dat u door uw politieke activiteiten moest onderduiken en het land ontvluchtten. De DVZ nam in het kader hiervan op 05/03/2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 04/06/2013 samen met uw vrouw een derde asielaanvraag in. U verklaarde dat u nog steeds vreest voor uw leven en voor een lange opsluiting. U baseert uw vermoedens op een beslissing dd. 12/03/2013 van de rechtbank van Yasamal waarvan u het origineel voorlegt. Hierin wordt vermeld dat u lid bent van Musavat, dat uw vrijheid onmiddellijk moet worden ingetrokken, en dat u moet worden gearresteerd. U stelde dat de reden dat u gezocht wordt omwille van uw politieke activiteiten in 2003 en 2008 is. U stelde dat alle leden van Musavat en AXCP die in 2013 tijdens meetings werden aangehouden een dergelijke brief hebben ontvangen. U stelde nog steeds politiek actief te zijn en schrijft sinds ongeveer vier jaar op internetsites zoals Musavat.com waarin u uw steun betuigt voor Kerimli en Gambar. U legde nog een fax voor van een brief dd. 22/07/2009 van de lokale voorzitter van Musavat in het district Absheron. Hij deelt mee dat u een actief lid van Musavat bent, dat u op 20/07/2008 door de politie werd gearresteerd en aan geweld werd blootgesteld, dat er ook geweld werd gepleegd tegen uw familie, dat uw zwangere vrouw werd geslagen en zo haar baby verloor, dat u daarom uw land van herkomst ontvluchtte, dat uw broer op 07/09/2008 werd gearresteerd door de politie en drie dagen lang werd gefolterd, dat de politie naar uw huis gaat en uw familie verstoort, dat u op de zwarte lijst van de overheid staat en uw terugkeer naar Azerbeidzjan tot een tragedie kan leiden. Verder haalde u aan dat u twee maanden terug via uw zus heeft vernomen dat er andere mensen in uw huis in Baku wonen. Op 28/04/2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Deze beslissing werd op 25/09/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep tegen deze beslissing in. Op 13/10/2014 dienden u en uw echtgenote een 4de asielaanvraag in. U haalde dezelfde problemen aan die u reeds tijdens vorige asielaanvragen hebt aangehaald, maar legde ter ondersteuning hiervan een brief van uw advocaat, een foto van uw vrouw om de aanval op haar aan te tonen en een enveloppe neer. U vervulde door te stellen dat de politie nog steeds op zoek is naar u.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw derde asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet (dat de politie nog steeds op zoek is naar u bij familieleden omdat u op een zwarte lijst staat) moet worden beklemtoond dat uw derde aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Deze verklaringen die voort bouwen op uw eerder

ongeloofwaardig bevonden asielrelaas kunnen uw geloofwaardigheid hieromtrent dan ook niet herstellen.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u voorlegt, dient te worden vastgesteld dat deze niet bewijskrachtig zijn. De loutere bevestiging door een advocaat, die geenszins als een objectieve bron kan worden aanzien, van eerder door u verklaarde problemen (namelijk dat uw vrouw in 2008 werd geslagen door de politie in de periode dat u ondergedoken leefde en dat zij hiervoor werd gehospitaliseerd) en uw lidmaatschap van Musavat weegt niet op tegen uw eerder ongelooftwaardig bevonden asielrelaas en kan dan ook uw geloofwaardigheid hieromtrent niet herstellen. Dergelijke documenten kunnen immers enkel ondersteunend werken voor geloofwaardige verklaringen wat geenszins het geval is. De overige in het document vervatte informatie schetst enkel de algemene situatie in Azerbeidzjan wat evenmin dienstig is om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (DVZ verklaringen 15, 17, DVZ verklaringen vrouw 15). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (zie 3de AA), dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Azerbeidjaanse documenten sowieso bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde manifeste ongelooftwaardigheid van uw relaas. Uit de door u neergelegde foto van uw vrouw kan niet worden opgemaakt in welke omstandigheden zij de schijnbaar opgezwollen ogen heeft verkregen. Bovendien zou de foto kort na de aanval in 2008 op uw vrouw moeten zijn genomen – u wilt er immers deze aanval mee aantonen (DVZ verklaring 17)–, waardoor het bijzonder merkwaardig is dat u dergelijke foto niet vroeger heeft neergelegd. De enveloppe kan ten slotte enkel aantonen dat er op 19/09/2014 post werd verstuurd naar u.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt inzake mevrouw K.S. als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine en afkomstig uit Baku. Op 15/09/2008 vroeg u samen met uw man M.(...) K.(...) (O.V. 6.315.325) voor de eerste maal asiel aan in België. Op 09/12/2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beider beroep bij de RVV werd op 28/05/2009 verworpen. Jullie keerde niet terug naar jullie land van herkomst en vroegen op 13/02/2013 voor de tweede maal asiel aan in België. Uw man legde toen twee nieuwe documenten voor om jullie aanvraag te ondersteunen. Een attest dd. 26/06/2012 van de ondervoorzitter van Musavat waarin wordt bevestigd dat uw man deelnam aan het sociale en politieke proces in Azerbeidzjan, dat hij sinds 1988 politiek actief is en sinds 2003 lid is van Musavat, dat hij tijdens de verkiezingen van 2003 actief heeft deelgenomen aan de campagnes van de partij, en dat hij problemen kende met de politie en de autoriteiten wegens zijn politieke activiteiten. Een brief dd. 08/04/2009 van een lokale voorzitter van zijn partij gericht aan zijn advocaat waarin wordt bevestigd dat uw man sinds 06/05/2003 lid is van Musavat, dat hij hierdoor meerdere malen werd opgepakt door de politie, dat u, die toen zwanger was, vanwege intimidatie door de politie uw kind verloor, en dat uw man door zijn politieke activiteiten moest onderduiken en het land ontvluchtten. De DVZ nam in het kader hiervan op 05/03/2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname. Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 04/06/2013 samen een derde asielaanvraag in. Op 28/04/2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Deze beslissing werd op 25/09/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep tegen deze beslissing in. Op 13/10/2014 dienden u en uw echtgenoot een 4de asielaanvraag in. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich nog steeds op de problemen van uw echtgenoot baseert.

B. Motivering

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. (DVZ, 4e asielaanvraag, rubriek 15- 19) In het kader van de door hem ingediende 4e asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw derde asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet (dat de politie nog steeds op zoek is naar u bij familieleden omdat u op een zwarte lijst staat) moet worden beklemtoond dat uw derde aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Deze verklaringen die voort bouwen op uw eerder

ongeloofwaardig bevonden asielrelaas kunnen uw geloofwaardigheid hieromtrent dan ook niet herstellen.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u voorlegt, dient te worden vastgesteld dat deze niet bewijskrachtig zijn. De loutere bevestiging door een advocaat, die geenszins als een objectieve bron kan worden aanzien, van eerder door u verklaarde problemen (namelijk dat uw vrouw in 2008 werd geslagen door de politie in de periode dat u ondergedoken leefde en dat zij hiervoor werd gehospitaliseerd) en uw lidmaatschap van Musavat weegt niet op tegen uw eerder ongelooftwaardig bevonden asielrelaas en kan dan ook uw geloofwaardigheid hieromtrent niet herstellen. Dergelijke documenten kunnen immers enkel ondersteunend werken voor geloofwaardige verklaringen wat geenszins het geval is. De overige in het document vervatte informatie schetst enkel de algemene situatie in Azerbeidzjan wat evenmin dienstig is om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (DVZ verklaringen 15, 17, DVZ verklaringen vrouw 15). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (zie 3de AA), dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Azerbeidjaanse documenten sowieso bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde manifeste ongelooftwaardigheid van uw relaas. Uit de door u neergelegde foto van uw vrouw kan niet worden opgemaakt in welke omstandigheden zij de schijnbaar opgezwollen ogen heeft verkregen. Bovendien zou de foto kort na de aanval in 2008 op uw vrouw moeten zijn genomen – u wilt er immers deze aanval mee aantonen (DVZ verklaring 17)–, waardoor het bijzonder merkwaardig is dat u dergelijke foto niet vroeger heeft neergelegd. De enveloppe kan ten slotte enkel aantonen dat er op 19/09/2014 post werd verstuurd naar u.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel halen verzoekende partijen de schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van *“de beginselen van behoorlijk bestuur”* en van het verbod van willekeur. In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *“de beginselen van behoorlijk bestuur”*. In een derde en laatste middel wordt door verzoekende partijen de schending aangehaald van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de *“motiveringsplicht”*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair play-beginsel.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 28 november 2014 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers' derde asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Bij arrest nr. 130 102 van 25 september 2014 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot

eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In haar beslissingen heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk en worden door de Raad overgenomen.

In hun verzoekschrift brengen verzoekers geen argumenten aan die de motieven van de beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Verzoekers wijzen er enkel op dat zij aanvullend op hun eerdere verklaringen een verklaring voorleggen van advocaat A. Babayev, die in zijn verklaring zeer duidelijke de grote problemen van verzoekers bevestigt en daarnaast ook foto's neerleggen die de mishandelingen op verzoekster duidelijk aantonen en die door de advocaat ook zijn bevestigd.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de concrete motivering in de bestreden beslissingen die luidt als volgt:

“Met betrekking tot de nieuwe documenten die u voorlegt, dient te worden vastgesteld dat deze niet bewijskrachtig zijn. De loutere bevestiging door een advocaat, die geenszins als een objectieve bron kan worden aanzien, van eerder door u verklaarde problemen (namelijk dat uw vrouw in 2008 werd geslagen door de politie in de periode dat u ondergedoken leefde en dat zij hiervoor werd gehospitaliseerd) en uw lidmaatschap van Musavat weegt niet op tegen uw eerder ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en kan dan ook uw geloofwaardigheid hieromtrent niet herstellen. Dergelijke documenten kunnen immers enkel ondersteunend werken voor geloofwaardige verklaringen wat geenszins het geval is. De overige in het document vervatte informatie schetst enkel de algemene situatie in Azerbeidzjan wat evenmin dienstig is om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (DVZ verklaringen 15, 17, DVZ verklaringen vrouw 15). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (zie 3de AA), dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Azerbeidjaanse documenten sowieso bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde manifeste ongeloofwaardigheid van uw relaas. Uit de door u neergelegde foto van uw vrouw kan niet worden opgemaakt in welke omstandigheden zij de schijnbaar opgezwollen ogen heeft verkregen. Bovendien zou de foto kort na de aanval in 2008 op uw vrouw moeten zijn genomen – u wilt er immers deze aanval mee aantonen (DVZ verklaring 17)-, waardoor het bijzonder merkwaardig is dat u dergelijke foto niet vroeger heeft neergelegd. De enveloppe kan ten slotte enkel aantonen dat er op 19/09/2014 post werd verstuurd naar u.”

Deze motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers bij hun verzoekschrift nog foto's voegen waarop verzoekster te zien is met gezwollen ogen en foto's waaruit verzoekers aanwezigheid op meetings zou blijken. Desbetreffend dient eveneens te worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden opgemaakt in welke omstandigheden deze foto's werden gemaakt. Zij kunnen derhalve geen bewijs vormen van verzoekers' asielrelaas.

Waar verzoekers aanvoeren dat niet *in concreto* gemotiveerd werd waarom hen niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, dient opgemerkt dat verzoekers geen stukken bijbrengen waaruit blijkt dat er in Azerbeidjan sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Hoger kwam reeds vast te staan dat verzoekers geen nieuwe elementen bijbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.4. In zoverre verzoekers nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekers in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld als volgt: *"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

Gelet op wat voorafgaat zijn er geen nieuwe elementen die de kans op een erkenning als vluchteling overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 aanzienlijk groter maken.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissingen waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF